

"CUPA F.R.F." — DOAR UN PREAMBUL!

Ideea înființării unei competiții pentru „dublurile” echipelor divizionare A nu-i nouă. Ea a agitat cercurile fotbalistice de la noi și cu 14 ani în urmă, găsindu-și o primă transpunere în fapt în 1955.

Mai întâi însă, să facem o precizare pentru deplina lămurire a amatorilor de fotbal, care „au luat contact” în acest sezon, duminică de duminică, și cu apariții noi pe scena, obișnuită, a programului divizionar. În primul rând este vorba de o întrecere a echipelor de **REZERVE-TINERET** și nu simplu **TINERET**, cum se afirmă în mod eronat și — poate — cu tendință. În al doilea rând, actuala competiție nu este **CAMPIONAT**, ci o simplă **CUPA**, organizată de federație cu scopul a da posibilitate echipelor să-și pregătească formațiile pentru **ADEVARATUL CAMPIONAT**, care va începe abia în toamnă, tocmai pentru că a avut în vedere condițiile neprielnice în care s-a decis reînființarea acestei competiții. Deci, **CUPA** în prezent și **CAMPIONAT** din toamnă, echipe de **REZERVE-TINERET** și nu numai **TINERET**! Iar constatările care se fac pe marginea întrecerii actuale trebuie să țină seamă — obligatoriu — tocmai de această diferență esențială. Altfel se ajunge la concluzii, de fond, complet eronate, dăunătoare scopului urmărit prin această treaptă competițională.

Povestea unei competiții utile

De fapt, scopul „Cupei F.R.F.”, ca și al viitorului campionat, exprimat cât se poate de clar în regulamentul competiției, este același ca și în 1955, 1961—62 și 1962—63, când au avut loc primele trei ediții ale unui campionat de rezerve-tineret. Până atunci, de-a lungul multor ani și în cadrul multor sedințe și consfătuiri ale antrenorilor divizionari, aceștia au subliniat necesitatea acută a unei astfel de întreceri în fot-

Portarul ARICIU — unul din talentele depistate în cadrul județului și promovate în echipa de tineret argeșeană

balul nostru. Spuneau ei și pe bună dreptate: ce facem cu jucătorii după perioada junioratului și care nu sînt copleșiți încă pentru divizia A? În ce competiție să joace? Ce facem cu jucătorii echipei prime când nu au loc printre primii 11 și cele 3 rezerve? Unde să joace pentru a fi menținuți în joc, totuși?

Cu alte cuvinte, se remarcă lipsa a două trepte. De aceea, era solicitată crearea unei competiții de tineret și a unui campionat de rezerve. Cum însă, realitățile fotbalului nostru nu permiteau înființarea a două noi „verigi” competiționale, paralele (pentru că nici efectivele cluburilor și asociațiilor n-ar fi putut acoperi un asemenea „plan de bătaie” și — să fim realiști — nici n-ar fi fost util) s-a ajuns la soluția care satisfăcea ambele desiderate: **campionat de rezerve-tineret**. În meciurile acestuia au putut fi folosiți, pe de o parte tinerii jucători care și continuau astfel pregătirea la nivel mai ridicat și cât mai aproape de cerințele diviziei A, iar pe de altă parte erau menținuți duminical în joc fotbalistii nereținuți pentru prima echipă sau cei care suferiseră accidente și era

necesar să li se verifice potențialul înainte de a fi reintroduși în garnitura întâi.

Motivul real al desființării

Din păcate însă, lipsa de consecvență, care caracterizează fotbalul nostru, a dus la desființarea în două rînduri a acestei competiții. Nu pentru că n-ar fi dat roade, cum greșit s-a afirmat. Dimpotrivă datele statistice ne pun la dispoziție nume de jucători tineri rodați în acest campionat, care au rămas „buni pentru Divizia A” mulți ani după aceea. În acest campionat s-a impus Constantin și tot aici s-au relevat frații A. și D. Munteanu, Smărăndescu H., Ilie Stelian, Vătafu, Ghibănescu, Baneu, Fodor, Raica, Bădulescu, Gh. Enc, Bungeșcu, Gram, Nerțea, Don, Jurcă, C. Dinu (Rapid) Cuperman, Maghiar, Nuțu, Dridea H., Mareș, Pescaru, Codreanu, Tr. Popescu, D. Enc, Ad. Constantinescu, Nunweiler VI, Țarălungă, Pănit etc. etc. Exemplele ar putea continua cu alte nume, dintre care unele sînt prezente și azi în Divizia A.

Motivul desființării a fost cu totul altul: financiar. Și anume, atunci cînd s-a propus reînființarea Diviziei C, așa cum se înțelegea de obicei la noi, a fost sacrificat campionatul de rezerve-tineret, pentru a face disponibil bugetul necesar... Divizia C s-a disputat în 1956 și din 1963—64, adică exact la un an de la desființarea întrecerii „dublurilor”... Abia din toamna acestui an cele două competiții vor fi înființate paralel, pentru prima dată.

Spre satisfacția antrenorilor, în general a oamenilor competenți, care văd în acest campionat o realizare corespunzătoare unei necesități, adînc resimțite de fotbalul nostru.

Intr-adevăr, toți antrenorii echipelor de Divizie A — și nu numai ei — au fost de acord cu reluarea campionatului de rezerve-tineret și au privit cu ochi buni organizarea unei competiții tranzitorii, de pregătire.

Ce ne-a arătat pînă acum „Cupa F.R.F.”?

O proporție elocventă

În general, antrenorii — sprijiniți în majoritatea cazurilor de conduceri — au dovedit că înțeleg rostul Cupei, canalizîndu-și eforturile și întreaga lor activitate în direcția trîrierii și pregătirii elementelor care vor alcătui formațiile de campionat. Apreciem ca pozitivă orientarea spre cadrele tinere, care să alcătuiască fondul de bază. În această privință din calculele noastre, foarte semnificativ și concludent, rezultă prezența preponderentă a jucătorilor în vîrstă de 17—23 ani: în primele 7 etape au fost folosiți 231 de asemenea fotbalisti.

ceea ce reprezintă 79,9% (din totalul de 289). 27 de jucători sînt în vîrstă de 24—26 ani, iar 31 au peste 26 de ani. Pe de altă parte, „numele consacrate” sînt în total 77 față de 212 (73,3%) care reprezintă „concuranții” lor. Deci, un raport echitabil, realist, corespunzător scopului. Și nici nu s-ar putea altfel. După cum este normal ca vîrstele dominante să fie cele de 18 (circa 19%) și 19 ani (17%), adică tineri care au terminat sau sînt pe punctul de a încheia perioada junioratului. Iar alături de ei (fără ca aceasta să lase impresia, greșită, de „creșe” sau „azil”) mai tinerii se rodează sau mai vîrstnicii se mențin în joc, ceea ce — fără îndoială și conform cu cerințele de instruire — este numai în folosul pregătirii lor. Deși este prematur să dăm verdicte, totuși — din observațiile redacției noastre la jocurile vizionate — îndrăznim să cităm cîteva nume pline de promisiuni: Simionas (Dinamo Bacău), Gottlieb și Bodea (U.T.A.), Grama și R. Ionescu (Progresul), Doru Popescu și Iordache (Dinamo București), Bădoi și Adam (Rapid), Ștefănescu și Iordănescu (Steaua), Tăcoie și Boșoteanu („U” Craiova), Palioca („U” Cluj), Sarpe și M. Kallo (Farul), Nădășan (Jiul), Ciolan și Ariciu (F. C. Argeș), Rădulescu și Stroe (Petrolul), Caniaro și Hajnal (A.S.A.). Aceștia, ca și alții de altfel, dintre care unii și-au și făcut debutul — cu succes — la A. (Tăcoie, Gama etc.) lasă să se întrevadă posibilități de progres la nivelul nevoilor Diviziei A. Totul depinde de antrenori, dar mai ales de ei.

Laolaltă cu lotul prim

În ce privește calitatea jocurilor, ținînd seamă de dificultățile de început și de caracterul competiției, nu putem spune că

Produs al pepinierii din Ghencea, juniorul ȘTEFĂNESCU (Steaua) vădește evidente înclinații pentru un fotbal tehnic

a strălucit. Dar au fost și meciuri care au plăcut și prin atmosfera tinerească, plină de combativitate, și prin nota de tehnicitate remarcabilă (Jiul — Rapid, Steaua — U.T.A., St. roșu — U.T.A., Dinamo Bacău — Dinamo București, Steaua — Dinamo București, Rapid — Progresul etc.). Și printre ele, unele chiar mai spectaculoase decît cele ale primelor garnituri... Evident, au fost și jocuri slabe, cărora — fără să le trecem cu vederea — trebuie însă să le acordăm echipelor circumstanțele atenuante ale unei competiții pregătitoare. În orice caz, nu acestea au precumpănit.

Semnalam, de asemenea, și faptul că antrenorii divizionari și-au făcut bunul obicei de a cuprinde și pe jucătorii formațiilor de rezerve-tineret în lecțiile de antrenament cu cei din primele echipe. Este un alt aspect pozitiv pe care l-a relevat Cupa F.R.F. În acest fel se realizează o pregătire unitară, mai ales din punct de vedere tactic, al concepției de joc, pe posturile în care eventual echipa întâi este descoperită. Ni se pare concludent în această privință exemplul lui Grama, de pildă, pe care antrenorul Drăgușin l-a vizat pentru linia de fund. Sau exemplul lui Dumitru de la Rapid, pentru

linia de mijloc. Considerăm că aici este cazul să subliniem și grija antrenorilor de a nu forța promovarea unui tînar fotbalist în Divizia A, ci de a-l folosi cu măsură, gradat, fără a-l supune dintr-odată la eforturi mai mari decît capacitatea lor, dat fiind riscul unei ratări.

Cîteva probleme

De-a lungul lor, aceste 7 etape din competiția „dublurilor” au ridicat însă și cîteva probleme importante pentru buna organizare și desfășurare a întrecerii, probleme care au iscat discuții de tot felul. Ne vom referi, în cele ce urmează, la cîteva dintre ele.

MIJLOC SAU SCOP ÎN SINE?

Fără discuție că această „Cupa F.R.F.” (iar mai tirziu campionatul) nu poate fi un scop în sine, cum — de altfel — rezultă și din menirea pe care i-a dat-o federația. Dacă totuși, unele jocuri s-au desfășurat sub semnul acestei tendințe — și noi am remarcat faptul — aceasta se datorește exclusiv echipelor și antrenorilor lor. Este firesc, ca într-o întrecere să se urmărească victoria, dar această dorință nu trebuie transformată într-o goană după puncte, mai ales într-o astfel de competiție. Cosmoc („U” Craiova) împărtășește acest punct de vedere just: „Nu mă interesează clasamentul și rezultatele în sine. Consider această Cupă ca o etapă de selecție, o oglindă a capacității jucătorilor în vederea alegerii celor cu talent și perspective”. Și ca el gîndesc marea majoritate a antrenorilor. Cînd însă, echipele cer o aminare de meci, cum au făcut Steaua și Dinamo București, pentru motivul că au dat jucătorii lotului de juniori (și aprobarea dată de comisia de competiții ne-a surprins) asta înseamnă într-adevăr „scop în sine”. Oare aceste echipe, cu centre puternice de juniori, nu și puteau găsi aici înlocuitori? Acest fel de a gîndi și proceda ni se pare contrar spiritului și scopului Cupei.

O SERIE SAU GRUPE GEOGRAFICE?

În principal, această problemă privește viitorul campionat. La început, recunoaștem, am fost și noi tentați să ne declarăm adepții unei repartizări pe grupe; dar, oricît ne-am străduit să realizăm, cît mai rezonabil, o împărțire nu am reușit, dată fiind repartizarea inegală ca distanțe a centrelor pe teritoriul țării. În plus, o competiție pe grupe cit de cit geografice nu satisface nici cerințe pur sportive și nici cerințe economice. Grupele nu pot asigura un număr suficient de jocuri pe sezon și nici interesul publicului pentru această competiție; pe de altă parte, nu pot fi evitate deplasările lungi și nici cheltuieli în plus, prin deplasarea însoțitorilor (conducători, medic, antrenori) și cu formația de rezerve-tineret și apoi, cu echipa întâi. De aceea credem că o serie unică ar corespunde mai bine.

De asemenea, ni se pare ne-realizabilă și programarea în cursul săptămînii, pentru că ar implica scoateri din producție sau din școli, pe mai mult timp și pentru că ar perturba procesul de instruire al jucătorilor respectivi. La noi nu sînt aceleași condiții ca în alte țări, cu fotbal profesionist și jucători numai la dispoziția cluburilor.

CU SAU FĂRĂ JUCĂTORI CONSCRAȚI?

În această privință opiniile sînt împărțite, dar răspunsul la întrebare îl pot da numai echipele și antrenorii lor. I. Reinhardt (U.T.A.), de pildă, susține — și argumentează — că jucătorii echipei prime nu trebuie folosiți la rezerve-tineret

deoarece „ei nu joacă cum trebuie, nu dau considerație celor tineri, se cred... dezonorați”. De altă parte, C. Drăgușin (Progresul) ne-a spus: „Am nevoie de aceste meciuri și pentru a-mi verifica jucătorii de la A-I-a care eventual au fost accidentați și sînt în perioada de refacere sau au avut scăderi de formă”. Cum a procedat, de altfel cu Stoicescu, întrebînt în meciul cu Rapid și după care și-a dat seama că atacantul său nu este încă apt pentru reintrare. În fond, folosirea sau nu a acestor jucători este la latitudinea antrenorilor. Dacă unii nu înțeleg să joace serios, cum am văzut la unele echipe, nu am decît să renunțe la el (Dragomir n-a jucat pentru acest motiv la Petrolul). În orice caz, o comportare bună în formația de rezerve-tineret înseamnă șanse în plus pentru reintrarea în prima garnitură. Un exemplu tot de la Petrolul: Dridea I.

CU SAU FĂRĂ DEZLEGARE?

Foarte mulți antrenori se plîng că regulamentul de transferări i-a împiedicat să-și formeze loturile pentru „Cupa F.R.F.”. Într-adevăr, obligativitatea prezentării dezlegării constituie un impediment, mai ales pentru cei care înțeleg să ia jucători fără să discute cu cluburile sau asociațiile respective. Sîntem de acord că actualul regulament nu dă putința promovării unor elemente talentate de jos în sus, dar nu putem fi de acord ca satisfacerea acestei cerințe să ducă la „stocare” de jucători sau la renunțare pe motiv că n-ar corespunde (unde este „ochiul” antrenorului?...) sau la o amplă și nejustă circulație de tineri dintr-un oraș în altul, fără grija față de activitatea lor profesională. În această privință credem că s-ar putea face un lucru bun dacă federația (și propunem să studieze această soluție) ar acorda — după încheierea actualului sezon — posibilitatea ca echipele să-și poată completa sau îmbunătăți componența loturilor cu

Tînorul dinamovist bucureștean DORU POPESCU constituie una din speranțele cadejilor antrenori de Traian Ionescu

elemente tinere talentate sau valoroase, cu condiția ca în schimbul lor să dea cluburilor de unde le iau compensații în materiale sportive și cu obligativitatea să vegheze la dezvoltarea profesională a jucătorilor. Eventual această operație ar putea fi repetată anul viitor, fără să ducă însă la o permanentizare, iar federația să vegheze ca echipele divizionare să nu cadă în exagerări dăunătoare și — mai tirziu — să le determine să trăiască și pe picioare proprii, folosînd realmente „producția” centrelor de juniori, în funcție de mai mulți ani la unele dintre ele, deci în măsură să-și dea deosească utilitatea.

Încheiem aceste prime considerații asupra „Cupei F.R.F.”, cu promisiunea că vom reveni cu alte observații și sugestii pe care eventual ni le vor prilejui etapele următoare. Subliniind necesitatea unei mai mari popularizări a jocurilor dintre formațiile de rezerve-tineret (pentru că pînă în prezent s-a făcut foarte puțin în această direcție în orașele respective), supunem federației — în finalul acestor rînduri — propunerea ca viitoarea competiție să fie transformată într-un **TROFEU** care să poarte numele unei glorii a fotbalului românesc. Aurel GUGA, Gheorghe ALBU, Mircea DAVID, Iuliu BARATKI, Iosif PETSCHOVSCHI sau Titus OZON.

Ar fi un omagiu adus unui jucător care a reprezentat cu cinste, de nenumărate ori, culorile naționale și, în același timp, ar reprezenta un stimul pentru noile generații de fotbalisti, dornice să atingă măiestria înaintașilor lor.

Petre GATU
Mircea TUDORAN